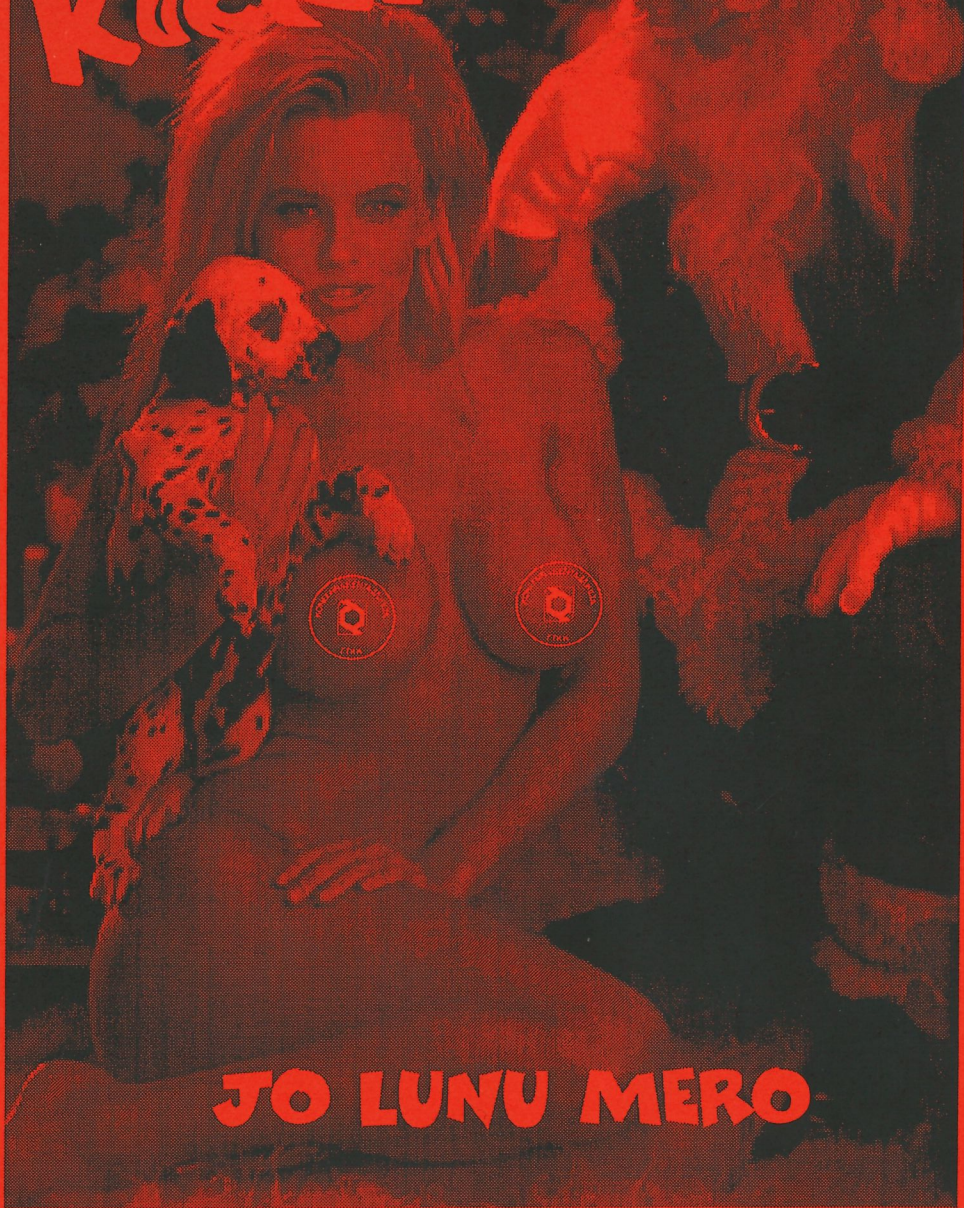

KOKKIRUUTYI

JO LUNU MERO

JOULUWA!

KA TERVEPÄ SINÄ ÄIDIN
OMA PIKKU MUSSUKKA. SE
ON NYT SIL VIISIIN, ETTÄ
MEIKÄLÄISEN ON AIKA
JÄTTÄÄ JÄÄHYVÄISET
NÄISTÄ PÄÄTOIMITTAJAN
SYKYILYISTÄ. TÄSSÄ ON
NYT SIIS JÄLLEEN
KÄSILLÄ HISTORIALLISTET
HETKET. MUTTA HÄTÄ EI
OLE TÄMÄN NÄKÖINEN,
SILLÄ MIKÄLI MALTATTE
ODOTTAJ JOULUN YLI, NIIN
EHKÄ SITTEN JÄLLEEN
P Ä Ä S E T T E
L U E S K E L E M A A N
Y L E L L I S T Ä K O N E K I L L A N
J U L K A I S U A .

TEIDÄN TARE

Puheenjohtajan palsta !

Syksy hiipii jo loppuaan kohti ja hallituskin vaihtuu.....siinä pikkuhiljaa.Ensi vuonna onkin sitten uudet naamat ja uudet riennot. Kaikille fuxeille voin sanoa, että syksy on mennyt hienosti ja samaa rataa ensi vuosikin. Tosin voi niitä, jotka peruivat ilmoittautumisen exculle. Oli nimittäin sairaan hauskaa Korkeasaarella, jossa aurinko paistoi ja kepari maistui. Nähtiin muuten apinoitakin.

Vuosijuhla onkin sitten vuoden viimeinen happening, johon kaikki voivat ottaa osaa riippumatta seuraavan päivän fysiikan välikokeesta. Kyllähän sitä aina voi tulla syömään kunnolla.

Mutta sitten onkin tarinoitu tarpeeksi, mulla kun nyt taas jokin meno kutsuu.....Timppa kiittää jäsenistöä ja lopettelee tämän tekstin.

KoRK PJ 96 Timo Kojo

Tervehdys teille kuninkaallisen KoRK:in jäsenet!

Elikkä, tässä kirjoittelee kopiovastaavanne Mikko. Loistokas hallituskauteni KoRK:in kopiokeisarina lähenee pikkuhiljaa loppuaan ja kertoilen tässä hieman mitä olen viimeisen vuoden aikana tehnyt (lähinnä kopiokoneiden hyväksi).

Aamuisin kouluun tullessani olen kävellyt kiltaan kopioaulan kautta ja tarkistanut, että kopiokoneissa on paperia ja vikalis-toihin ei ole ilmestynyt epäilyttäviä kirjoituksia. Tosin käyttäjät kirjoittelevat vioista melko harvoin joten päivittäin olen myös tarkistanut koneiden toiminnan. Mikäli vikoja on ilmennyt olen ottanut killan puhelimen käteeni jo pirauttanut huoltoyhtiölle huoltokutsun.

Itselläni oli kopiokoneiden toiminnasta jo melko hyvä käsitys, sillä olin työskennellyt n. vuoden kopiolaitoksen palveluksessa, mutta kokemuksen puute ei kuitenkaan estä ketään toimimasta ensi vuonna killan kopiokonevastaavana. Mikäli tämän kirjoituksen tai jonkin muun hetkellisen mielenhäiriön johdosta olet kiinnostunut kopiovastaan hommasta, niin ota yhteyttä vaikkapa minuun.

Vain aidosti kiinnostuneille, ei kopioille!!!

T: Mikko, e-mail mikkot@cc.tut.fi

K o r k k i r u u v i n

RUOKAPALSTA

J a n n e P y r r ö

Tällä kertaa Korkkiruuvien ruokapalstalla esitellään kauden uutuutena nakit. Tähän aikaan vuodesta nakkeja on tarjolla usein ja niitä riittää hyvin kaikille. Jokaisen kannattaa huolehtia siitä, että saa haluamansa määrän nakkeja ja miellään myös sellaisia nakkeja joita haluaa. Kannattaa kuitenkin varoa halpoja kopiota, sillä vain virallisten nakkien mukana seuraa leimalla varustettu sertifikaatti saadusta nakista. Nakkia vastaanottaessa kannattaa itse varmistua siitä, että tulossa oleva tai sitä vastaava nakkii on pistetetty. Nakkii vahvistetaan leimalla vasta sitten, kun siitä todistustusti ei ole enää mitään jäljellä.

Ja nyt itse asiaan, eli ruokapalsta kertoo hiukan tarkemmin, millaisia nakkeja on tarjolla. Olettekin ehkä jo kuulleet jostain muualta ensi vuoden uusista kestonakkeista. Sellasia on tarjolla ainakin muutama kappale aktiivisimmille nakkien ystäville. Ensi vuoden Kilita-nakeista kinnostuneiden kannattaa ottaa yhteyttä konekillan hallituksen jäseniin, ja ilmaista kiinnostuksensa näihin mielenkiintoisiin nakkeihin henkilökohtaisesti tai sähköpostitse. Kilitanakkien alamerkkeinä on saatavilla tämänhetkisen tiedon mukaan mm. kopiokone-, limu ja liikunta-, tiedotus- ja opinto-vastaavanakkeja. Nyt vain rohkeasti kysymään lähimmältä nakkiasiantuntijalta.

Koneenrakentajakillan ikääntymisen ansiosta on vielä marraskuun aikana tarjolla muutama ruokaisa vuosijuhlanakki. Näiden nakkien ottajille on luvassa yhden illan kestävä urakka, josta palkkioksi pääsee kosteaan saunaan. Näitä 29-vuotis-nakkeja on tarjolla noin 10 kappaletta ensin ehtiville. Ensi vuonna onkin sitten 30-vuotisnakkien aika. Varmastikin jo alkuvuodesta asetetaan tarjolle muutama kestonakki, sillä 30-vuotista kilttaa juhliittaneen aika rankasti loppuvuodesta. 30-vuotisnakissa rittää purtavaa. Tästä nakista kannattaa kysellä vuoden 1997 hallitukselta heti vuoden alussa, jotta edes osa nakista on nautittu ennen kesää.

Itse olen pureskellut kilitanakkia tämän vuoden ja saanut osani myös 29-vuotisnakista. Suosittelen näitä kahta merkkiä aktiivisille koneteekareille ja -fukseille. Ja jos ei ole aivan varma sopivatko nämä nakit itselle, kannattaa ainakin kysyä. Nakkeja tehdessä oppii tuntemaan paljon uusia ihmisiä, joista on iloa vielä silloinkin, kun nakit ovat jo kauan sitten loppuneet.

Morjens Fuxit!

Syksy on kallistunut loppupuolelle aika turkasen nopeasti ja olette itsekukin varmaankin jo oppineet talon tavoille. Wappuunkaan ei ole enää kuin puolisen vuotta ja jos jollakin vielä fuxipassi on ihan tai ainakin melkein typötyhjä niin tulkaa ihmeessä leimautelemaan niitä passejanne. Minut kyllä löytää kiltahuoneelta ainakin tiistaisin klo 11-12 ja torstaisin klo 13-14. Teekkarilakitkin olette varmaan jo tilanneet tai ainakin olisi pikapuoliin syytä tilata, sillä hinta nousee jo toistamiseen 11.2. Lakkeja saa sovittelua ja tilailla YO-kunnasta.

Loppusyksyn tapahtumista vielä lyhyesti: keskiviikkona 27.11 klo 11 alkaen on perinteinen jalkapalloturnaus Kone-Cup. Paikka on takaparkki ja ilmoittautumislistojakin varmaan löydätte. Sinne vaan kaikki palloa potkimaan, sillä siellä saa raitista ilmaa ja liikuntaa vastapainoksi luentosaleissa homehtumiselle. Saman päivän iltana onkin sitten KAIKILLE FUXELLE PAKOLLINEN FUXIVALA. Paikkana Obeliski ja aika muistaakseni 18.00-?. Seuraavana päivänä eli torstaina 28.11 onkin Cupolassa Passinpäivitys klo 15-19. Eli käykääpä siellä laskettamassa pisteenne. Saatte siitä jonkun pisteen ja siellä suoritetaan koko koulun syksyn ATP-ranking ja palkitaan aktiivisimmat fuxit ainakin pisteidenkeruun osalta. Tässä yhteydessä pyytäisinkin teitä, joilla niitä pisteitä on reilusti toistasataa käymään näyttämässä passianne ennen sitä jotta teillä varmasti on kaikki ansaitsemanne pisteet kasassa. Ja pisteenä iin päälle 29.11 on KoRK:n 29-vuotisjuhlat, joihin teidänkin on käytännöllisesti katsoen pakko osallistua joko nakkihommiin taikka ihan vaan juhlijan ominaisuudessa. Eiköhän se ollutkin jo siinä tai toivottavasti ainakin. No joka tapauksessa taidankin nyt sitten lopettaa tähän.

Terveisin fuxisetänne Janne don Keskinen

KTN Koneteekkareiden Neuvottelupäivät

Koneteekkarit kaikkialta Suomesta suuntasivat jälleen perjantaina 25.10.1996 kulkunsa kohti samaa pistettä. Tällä kertaa tuo koordinaattiakseiden leikkauspiste sijaitsi juuri ja juuri Suomen valtakunnan maarajojen sisäpuolella, monesta muusta paikasta katsoen kaukaisessa paikassa nimeltään Skinnarila. Kotimaamme teekkarikeskeistä maantuntemusta osaamattomille henkilöille pitänee kertoa, että tuo nimenomainen Skinnarila - eli suomettuneemmin Lyhyttukkala - sijaitsee kaakkoisessa Suomessa Lappeenrannan kaupungissa. Ja johtuen siitä syystä, että Skinnarilaa on suunnattu teknillisellä korkeakoululla (LTKK), on Skinnarila määrätietoisesti siirretty noin 10 kilometrin päähän asutuksen keskuksesta niin, että taksimatka tuohon keskukseen maksaa 69 markkaa, tai enemmän.

Koska itse lähdin liikkeelle Tampereelta, on minun helpompi kertoa niistä seikoista, jotka tapahtuivat meidän matkaa tehdessämme, kuin että yrittäisin esimerkiksi arvuutella, mitä Oulun parivaljakolle tapahtui automatkallaan. Kahden olutkorin kantaminen ja niiden sisältöön tutustuminen haalarit päällä aamupäivällä junassa herätti ainakin yhdessä kansamatkustajassa niin paljon kademielta, että hän kutsui paikalle poliisin. Tämä Suomen kenties lihavin virkavallan edustaja ei tosin siinä kiireessä kerennyt myöntämään, että edellämäinittu mummo olisi hänet paikalle hälyyttänyt, mutta niin nopeasti tuli käsky mennä kaatamaan avatut oluet vessaan, että pakko hänellä oli olla ennakkoon tietoa toimistamme. Hetken kuluttua siitä kun Juha oli ottanut pullo kätteensä ja olimme kuulleet wc:n olen lukon sulkeutuvan, hän jo palasi sanoen: "En jaksanut kaataa kaikkia, kun ne pullo oli juuri avattu, piti heittää loput viemäriin!". Koska olimme jo Hämeenlinnassa tämän lyhyen episodin kohdalla, ei matka Riihimäelle, missä vaihdoimme juna, ilman olutta ollut liian rankka, etteikö siitä olisi selvinnyt. Poliisi oli todellakin niin lihava, että huononäköisimmänkin - Elina - olisi pitänyt tajuta, ettei se voinut olla junan henkilökunnan edustaja. Heidänhän tulee mahtua kulkemaan vaunusta toiseen myös junan ollessa liikkeellä, eli sisäkautta.

Riihimäellä saimme armollisesti siirtyä junaan, jonka otaniemäläiset veljemme olivat ottaneet alleen jo Helsingissä - Suomen pääkaupungissa. Taas oli niin paljon ihmisiä lähtemässä pois - eikä syyttä - eteläisestä Suomesta, että saimme ihailevien katseiden saattamana kävellä puolen junan läpi, kunnes löysimme sopivan paikan leiriytyä. Ja koska Suomen lihavin poliisi oli jäänyt edelliseen junaan, saatoimme jälleen tutkia olutkorin sisältöä.

Perillä Lappeenrassa meitä oltiin vastassa, ja pääsimme siksi hyvinkin nopeasti siirtymään kohti tuota alussa mainitsemaani Uusnatsilaa. Siellä vietimme lyhyen tutustumishetken uudessa kodissamme, kunnes lähdimme katsomaan korkeakoulua ja konekillan toimitiloja. Koska kyseessä ei ollut mikään huvittelumatka, kävimme tietysti katsomassa laboratoriotiloja, joista koitenkin poistuimme aika pian.

Pääasiahan Koneteekkareiden neuvottelupäivillä on kokous, jonka pidimme miellyttävissä Kareltekin saunatiloissa, testattuumme ensin ruokalan antimet. Pitkän ja

uuvuttavan kokouksen jälkeen, päätettyämme keskustella Wirsusta keväällä, alennuksista sisarkilloille vuosijuhliin, Wallanmiesten kokoontumispaikasta, yhteisestä lehdestä ja kokouksen, siirryimme kohti saunaosastoa. Kun kokous oli vihdoinkin ohi, ja jo sen aikana, saattoi osallistujien kasvoilla huomata selviä rentoutumisen merkkejä: Olvi, Karhu, Fizz...

Illalla meille selvisi vielä sekin, miksi Lappeenrannassa labraan mennään niin mielellään. Labra oli jotenkin puoleensavetävämmän näköinen verrattuna normaaleihin opetusympäristöihin. Henkilökunta oli ystävällistä, eikä kukaan tullut neuvomaan, kuinka neste pitää kaataa lasista, ettei roisku lattialle. Meidän labratyöhömmö liittyy tällä kertaa tikan lentoradan tarkastelua itseaiheutetun humalatilän funktiona. Kun Labra meni kiinni, saimme vielä jäädä hetkeksi, kunnes siirryimme mainitun kymmenen kilometrin päässä sijaitsevaan keskustaan.

Pääsimme näkemään kauanko kahdelta ulkomaalaisperäiseltä näyttävältä tummahipiäiseltä grilliyrittäjältä menee aikaa tehdä kadellekymmenelle koneteekarille ruokaa. Ja menihän siinä, osa meistä siirtyi taksilla takaisin Skinnarilaan toiset suuntasivat kulkunsa baariin. Aikaisemmin nukahtaneiden epäonneksi baarivierailuosaston saapuminen herätti muutakin kuin huomiota. Aamuyöstä saimme kuulla vitsejä ja laulua. Aamulla yhdeksältä KIK:n 8 henkisen edustuston tehdessä lähtöä, oli kuitenkin jo hiljaista. Saatuamme heidät matkaan, menimme takaisin nukkumoon, joka muuttui heräämökseksi vasta puolenpäivän aikaan. Tuolloin lauaintaina aamiaisen aikaan käytiin keittiön pöydässä seuraavantyyppinen keskustelu:

- En mä voi herätä, te ostitte väärää piimää, haluan Gefilusta.
- Mutta Asidofilushan on melkein samaa.
- Heittäkää mulle veitsi, mä haluan tän nakkipaketin auki ja heti! Fugi!!!
- Nyt jotka on syönyt, heti helvettiin sitä pöydästä.
- Päästäänköhän me koskaan sinne vuosijuhliin asti?
- Mihin baariin me mennään nyt päivällä, ne kokkarit on vasta kolmelta?
- Olis varmaan pitänyt jäädä nukkumaan, eikä herätä vittuilemaan niille Otaniemeläisille kun ne lähti.
- Kuulittekste kun ne puhu eilen niistä Bordellibileistä, eihän sitä kestänyt ja vielä ennen saunaa!
- Voi vittu - joku on laittanut mulle paskaa mahaan, mutta kun on niin kylmä, ettei voi mennä vessaan. Mä oon ajatellut kaikkea, kun oon laittanut alushousut väärin päin. Kun on sepälu takana, voi käydä helposti paskalla.
- Oliko sulla uus makuupussi?
- Ei kun mä oon pessyt sen.
- Mitä enemmän on illalla kännissä, sitä pienemmältä alueelta löytää aamulla vaatteensa!
- Kauanko kestää ruotsalaisella naisella vääntää paska?
- Yhdeksän kuukautta.

Pääsimme kuitenkin kolmelta Coctail-tilaisuuteen. No yhdelle meistä tuli koko aamupäivän puheluita Norjasta. Juuri ennen lahjanluovutustakin hänen piti käydä huutelemassa Jörgeniä sieltä metsästä, siinä ruoassa oli kai ollut jotain vikaa. Oululaiset veivät meidät autolla sinne Skinnarilanhoviin kokkareille - oli muuten Toivo Kuulan synnyinkoti. Seisoimme portailla kuin Daltonin veljekset ja toivotimme ihmisiä tervetulleiksi, ja samalle odottelimme, että vähän tunnelma rauhoituisi, että voisi sanoa

edes muutaman sanan ilman että alkaa nauraa. Muuten, jos alkaa pilkkiä kesken lahjanluovutuksen ja kävelee ulos huoneesta heti kun saa lasin käteensä, niin lappeenrantalaiseen tapaan kuuluu yrittää herättää lähtijä voimakkaasti rykimällä. Tosin siinä ajassa, kun muut kättelee ylioppilaskunnan edustajat, ehtii syödä 30 Coctail-tikkua. Tikkuja voi sitten pitää kädessä, kunnes henkilökunta älyää tuoda lautasen niitä varten.

Ennen iltajuhlaa sattui muuan lystikäs tapaus majapaikassamme. Iivo alkoi muistella, että meille oli joku tarjonnut pontikkaa perjantaina. Ja kas kummaa, jääkaappimme pakastelokeroon oli laitettu neljä pulloa vettä, mutta ne eivät olleet ollenkaan jäässä, vain hiukan kylmiä. Päätimme järjestää jatkojen jatkot. Iltajuhla alkoi puoli seitsemän. Siinä valissa olisi voinut vaikka nukkua, mutta ne jatkuvat norjankieliset puhelut estivät sellaiset aiheet. Harvoin sattuu vuosijuhliin sellainen avec, joka sanoo että tulee turpaan, jos pyydän tanssimaan. Toisaalta se oli aivan luonnollinen kommentti sillä Iivokin on hetero. Juhlien ohjelmasta olisi ymmärtänyt ehkä enemmänkin, jos olisi tuntenut edes jonkun palkituista henkilöistä. Ikävinkin puhe loppuu kuitenkin yhtä varmasti, kuin vuosijuhlien ruoka-annokset ovat näyttäviä, mutta pieniä - lopulta pääsimme tanssimaan. Tanssin pyörteestä tuleekin seuraava keskustelunpätkä. Herra X pyydettyään daamin Y pöydästä tanssimaan:

- Kävin juuri oksentamassa, joku ääliö oli jättänyt jonkin pöytään; join sen ja oksensin, se oli sun avec.
- Tanssit ihan hyvin ottaen huomioon promilletilan, mutta avaus oli huono.
- Tähän mä olen aina pyrkinyt, mukavaa olla tälle pikku pörhöissä.
- Laulettuamme teekkarihymnin pöydällä seisten pääsimme jatkoille, tai olisimme kai päässeet laulamattakin. Jatkoilla myytiin ruokaa, pizaa ja lihapiirakkaa. Ja koska UPM oli pääsponsorina juhlissa, niin tietenkään talouspaperia ei ollut kuin yksi pala. Jatkoilla alkoi myös vähitellen väsyttää: "Mä meen tohon keskelle, jotta näätte mut sitten kun lähdetään." Ja näin sanoen laskeutui onnellinen juhlija keskelle tanssilattiaa nukkumaan. Siirsimme hänet tietenkin narikan alle piiloon, ja kerroimme uteliaille sen olevan Petteri Otaniemestä. Tiedä sitten alkoiko tästä urbaani legenda Petterin uroteoista. Vuosijuhlissa ehdimme toteamaan, että kaikkien lappeenrantaisten nimi on joko Antti tai Pasi. Ja kaikki naiset on Sannoja.

Illan aikana olimme ehtineet kutsua lukuisia ihmisiä jatkoille luoksemme, tai siltä ainakin kuulosti, kun he ensin hakkasivat ikkunaa ja avattuani ikkunan, pyysivät päästä sisälle. Suljin ikkunan ja yritin nukahtaa uudelleen, kuitenkin onnistumatta. Seuraavana hakkaamisen onnettomana kohteena oli ovi, nyt en enää olisi edes uskaltanut päästää heitä sisälle. Siellä me neljä yritimme nukkua rauhassa, heidän huutaessa ulkopuolella. "Mä tiedän että teitä on siellä kolme -Iimu ja Kotanen. Oottekste jotain hannareita, kun ei viina maistu. Ette te vielä ole voinut sammua!!" Niin, kumpu olsinkin sammunut, sillä tuo nuorten teknokraattien ääntely esti minua nukkumasta puoli tuntia.

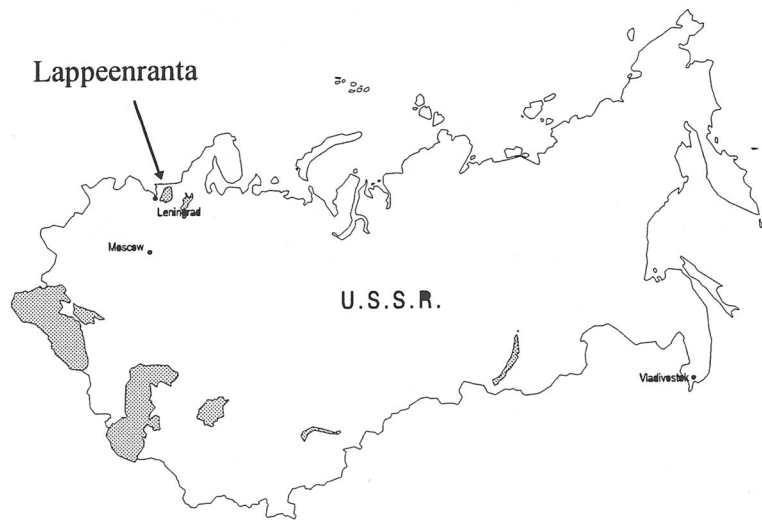
Aamulla heräsimme. Heräsimme siis jo aamupäivän puolella, ehdimme katselemaan kuinka hyvin toimeentulevat lappeenrantalaiset teekkarit syövät 50 markan brunssia ja me emme. Haalarit päällä emme sekoittuneet muuhun väkeen. Kuuntelimme musiikkia ja teimme hyväksymättä jääneen ehdotuksen: "Jos nuo ihmiset ei meinaa lähteä, antakaa mikki mulle." Tamperelaisen teekkarin krapulassa väärinsoittama kissanpolkka kuulostaa huonolta myös flyygelillä soitettuna. Ja taas väliin väkisinhuuttava lähes

autenttinen otos, tällä kertaa monologi: "Mulla on munuaiset kipeenä, sattuu kun tälle venyttää. Nää vihreät aurinkolasit on hyvät kun on punaiset silmät. Punavihervärisokeet ei huomaa mitään."

Otimme tavarat mukaamme ja taksin McDonaldsiin. Sinne muuten pääsee sisälle omien kaljakorien kanssa, toisin kuin Tampereen asemalla baariin. Asemalla oli taas väkeä aika paljon, joten junakin oli täynnä. Menimme taktisesti viimeiseen vaunuun, koska siellähän on yleensä tilaa. No tälläkertaa ei ollut. Konduktööri kertoi meille päinvastaisena tietona, että junan kaksi ensimmäistä vaunua oli tyhjiä. Kerrottakoon näsäviisaille saivartelijoille, että junassa oli todellakin enemmän kuin kolme vaunua, arvelisin että noin kolmetoista. Meillä oli kuitenkin onnea, sillä käveltyämme koko junan läpi, löysimme tilaa. Pikku vinkki, kun lipuntarkastaja seisoo keskellä junan käytävää, eika kummaltakaan puolen mahdu ohi, kannattaa yrittää näyttää sitä lippua, niin kas, johan se älyää väistä. Kahdesta Olutkorista ja iltapäivälehdestä valmistaa näppärä teekkari nopsasti itselleen ja seurueelleen pöydän, jonka ääressä on kiva pelata korttia, vieressä istuvan uskovan keski-ikäisen naisen suureksi harmiksi.

Riihimäellä vaihdoimme taas junaa, oli luultavasti viimeinen juna joka ennen maanantaita pääsi Helsingistä sinne asti, koska VR:n asiantunteva henkilökunta oli taas saanut yhden tavarajunan suistumaan raiteiltaan. Pääsimme kuitenkin perille Tampereelle lähes aikataulun mukaisessa ajassa.

Ilta kuulemma jatkui vielä pitkää Tupsulassa, ehkä osasyynä olivat ne pullot, jossa oli sitä vettä, joka ei jäädy pakastimessakaan ja ne pari koria olutta. Kirjoitettuun sanaan on syytä uskoa, itsekin alan vähitellen uskoa, että kaikki kävi juuri niin kuin kirjoitin. Jos ei kelpaa, niin kirjoittakaa itse parempi totuus. Tamperetta kuitenkin edusti ansiokkaasti ja mainetta kasvattavalla tavalla Elina, Iivo, Juha, Kaitsu ja Janne.

TAMPPI -97

vitsikisa jakaa

MAAILMANPARANTAJIEN
AIKA ALKAA OLLA KÄSIL-
LÄ. OLETKO SINÄ VALMIS
KOHTAAMAAN HUOMISEN,
ENSI PÄIVÄN JA VIIMEISEN
JAJON? KIRJOITTAAMALLA
VITSEJÄ SINÄKIN VOISIT
OLLA YKSI
PALKITTAVISTA!
TEHKÄÄ PARANNUS, SILLÄ
TAMPPI JAKAA TAIVAS-
OSUUKSIA TORSTAINA
5.12 KONETALOSSA
K1705 KELLO 13:00

© TAMPPI

Tampin tiedotus ja osto

**KORKKIRUUVI
TOIVOTTA
HAUSKAA JA
PUUROISAA
JOULUA SEKÄ
HÄPI UUSVUOSI
KAIKILLE
INNOKKAILLE
LUKIJOILLE !!**